

Cichocki, Gawin, Karłowicz o Miłowicie Kunińskim

Miłowit Kuniński był człowiekiem dość wycofanym, jeśli chodzi o bieżącą polityczną. Nie angażował się w nią otwarcie, a jednocześnie w jego tekstach i książkach widać wyraźnie pasję zajmowania się najważniejszymi rzeczami, którymi żyliśmy przez ostatnie 30-40 lat w Polsce – w „Teologii Politycznej Co Tydzień”: „Miłowit Kuniński” przypominamy rozmowę Marka A. Cichockiego, Dariusza Gawina i Dariusza Karłowicza z programu „Trzeci Punkt Widzenia”.

9 czerwca w Krakowie zmarł profesor Miłowit Kuniński – historyk filozofii i filozof polityczny, profesor zakładu Historii Filozofii na Uniwersytecie Jagiellońskim. Od 2005 roku pełnił także funkcję prezesa Ośrodka Myśli Politycznej, był członkiem redakcji Civitas – studia z filozofii polityki. Miłowit Kuniński urodził się w 1946 roku w Lingen w Niemczech. W latach 60. studiował polonistykę i socjologię na Uniwersytecie Jagiellońskim. W dziedzinie historii filozofii koncentrował się na filozofii nowożytnej i współczesnej. Był autorem licznych monografii, m.in. *Myślenie modelowe w socjologii Maxa Webera* i *O cnotach, demokracji i liberalizmie rozumnym*. Był także współautorem pracy zbiorowej *Totalitaryzm a zachodnia tradycja*.

Dariusz Karłowicz: Panowie, bardzo smutna wiadomość dla polskiej filozofii, filozofii politycznej w szczególności. Dla nas pan profesor to starszy, bardzo zasłużony i życzliwy kolega, jedna z postaci, której

dokonania towarzyszą nam od zawsze. Zanim powiemy o filozoficznej, publicznej działalności profesora, chciałem powiedzieć słowo o stylu, o czymś więcej, czymś przedwojennym w jego postaci. Są osoby będące miarą elegancji i taktu: i w pisaniu, i w zachowaniu. Mam wrażenie, że prof. Miłowit Kuniński do takich ludzi należał. Jednocześnie z całą pewnością nie był to uczyony żyjący w wieży z kości słoniowej. Wychował pokolenia studentów, brał udział w życiu filozoficznym, które organizował, ale także w życiu publicznym. Słowo o nim.

Dariusz Gawin: Przez 13 lat był prezesem Ośrodka Myśli Politycznej, krakowskiej instytucji bardzo zasłużonej dla filozofii politycznej i historii idei w Polsce. To środowisko powstało w 1992 roku, przez lata szefował mu prof. Ryszard Legutko. Ośrodek organizował bardzo wiele debat, spotkań, ale ma też absolutnie imponujący dorobek wydawniczy – jego działalność rozciągnęła się już na pokolenie. Miał bardzo wielu współpracowników, książki wydawali tam m.in. Arkady Rzegocki, Zbigniew Stawrowski, Zdzisław Krasnodębski, Marek Kornat, myśmy wydawali książki, ja nawet trzy – w tym sensie nie ograniczał się do krakowskich środowisk, wychodził także do Warszawy.

*Profesor Miłowit Kuniński nie
był uczonym żyjącym w wieży z
kości słoniowej*

Dziełem Ośrodka jest
też znakomita,
wielka seria
przypominania
bardzo ważnych
książek w *Bibliotece*

Polskiej Tradycji Politycznej – gdzie wydaje się i Abramowskiego, i Konopczyńskiego: klasykę polskiej myśli politycznej i filozofii politycznej. Głęboki ukłon w stronę wiceprezesa Ośrodka Myśli

Politycznej Jacka Kloczkowskiego, który ich wydawaniu poświęcił całe życie. Profesor Kuniński szefował Ośrodkowi, był związany z tym środowiskiem i to bardzo istotny element jego intelektualnej biografii.

Marek A. Cichocki: Może jeszcze słowo o twórczości profesora Kunińskiego. Ona doskonale pokazuje zanurzenie w swojej epoce, pomimo tego, że sam, mam takie wrażenie, był człowiekiem dość wycofanym, jeśli chodzi o bieżącą polityczną. Nie angażował się w nią otwarcie, a jednocześnie w jego tekstach i książkach widać wyraźnie pasję zajmowania się najważniejszymi rzeczami, którymi żyliśmy przez ostatnie 30-40 lat w Polsce. Pracę doktorską napisał o Maxie Weberze – myślicielu, który stawia wielką kwestię związków między religią, etyką i kapitalizmem. W czasach transformacji był to wielki temat, który zajmował umysły Polaków – skrzyżowanie porządku politycznego, porządku rozumu, cnoty i kapitalizmu. Myślę, że on, jako znawca twórczości Dzielskiego i Hayeka, zgodziłby się z etykietą liberalnego konserwatysty. Z pewnością nie był człowiekiem zamkniętym w wieży z kości słoniowej, tak jak powiedziałaś.

Dariusz Karłowicz: Mnie bardzo podoba się tytuł jednego z esejów z głośnego tomu *O cnotach, demokracji i liberalizmie rozumnym*. Esej jest pod tytułem *Czy polskiej polityce jest potrzebna filozofia polityki?* Profesor Kuniński omawia tam sześć niebezpiecznych złudzeń polskiej polityki po 1989. Esej zakończony jest bardzo ładnym cytatem: „Polskie państwo potrzebuje polityki świadomej nieusuwalnych uwarunkowań ludzkiej egzystencji i natury sprawowania władzy. Myśl jest nie tylko warunkiem działania, ale przede wszystkim warunkiem przetrwania”. Panie Profesorze, bardzo dziękujemy za tę myśl i za działania.

Program wyemitowany został 24 czerwca 2018 roku na antenie TVP
Kultura